

af sagen med henblik på at få værgens samtykke m.v., som ofte opstår som følge af, at værgeren på trods af indkaldelse til retsmødet ikke giver møde.

Justitsministeriet finder ikke, at der er betænkeligheder forbundet med at følge dette forslag. Dels påser retten, at betingelserne for at fremme sagen på grundlag af sigtedes tilståelse er til stede, og dels skal sigtede give sit samtykke til den forenklede behandling og har altid ret til at få beskikket en forsvarer. Hvis sigtede er anholdt eller fængslet eller sagen behandles efter reglerne i § 925 a, skal der altid beskikkes en forsvarer. Forsvarerens rolle er bl.a. at rådgive den sigtede om spørgsmålet om samtykke. I øvrigt forekommer det formentlig i praksis kun yderst sjældent, at værgeren har indvendinger mod, at en sag fremmes som tilståelsessag.

Bestemmelserne foreslås på den baggrund ændret, således at værgens samtykke ikke er en betingelse for at fremme en straffesag efter reglerne i § 925 og § 925 a. Det forudsættes dog, at værgeren fortsat tilsiges til retsmødet, således som det også sker i andre straffesager mod unge under 18 år.

Til § 2

Tinglysningsloven

Til nr. 1 og 2

Efter de gældende regler i myndighedslovens § 4 og § 56 skal afgørelser om umyndiggørelse og lavværgemål tinglyses i personbogen. Virkningen af tinglysningen er, jf. tinglysningslovens § 48, stk. 1, 2. pkt., at aftaler, der indgås med den umyndiggjorte eller lavværgede, er ugyldige, selv om medkontrahenten ikke er bekendt med værgemålet. Tinglysningen skal foretages af værgeren, jf. værgebekendtgørelsens § 6.

Umyndiggørelse og lavværgemål skal ligeledes tinglyses på fast ejendom, som den umyndiggjorte eller lavværgede ejer eller erhverver, jf. tinglysningslovens § 13, stk. 2 og 3, og § 48, stk. 1, 2. pkt. Retsvirkningen af tinglysning på fast ejendom er ifølge tinglysningslovens § 48, at retshandler, som den umyndiggjorte eller lavværgede på egen hånd indgår, er ugyldige. Dokumenter om overdragelse af rettigheder over den faste ejendom vil i disse tilfælde blive afvist fra tinglysning. Pligten til at foretage tinglysning påhviler værgeren, jf. tinglysningsloven § 13, stk. 2, og værgebekendtgørelsens § 6.

For personer, der er umyndige som følge af, at de er under 18 år, og som erhverver fast ejendom, skal værgeren tillige lade lyse på den faste ejendom, at erhververen mangler rådighed over ejendommen, jf. tinglysningslovens § 13, stk. 3.

De nye former for værgemål, der foreslås indført ved forslaget til værgemålsloven, indebærer både nye retsvirkninger af værgemål og en ændret terminologi. De hidtidige lavværgemål erstattes af samværgemål, der ikke indebærer, at den, der kommer under værgemål, mister evnen til at handle på egen hånd. Værgemål alene efter værgemålslovens § 5 medfører ligeledes ikke, at den, der kommer under værgemål, mister den retlige handleevne. I disse situationer kan den, der er under værgemål, i princippet indgå aftaler på egen hånd, idet der dog vil kunne være mulighed for, at aftalen anses for ugyldig efter værgemålslovsforslagets § 46 som følge af, at den pågældende manglede evnen til at handle fornuftmæssigt.

Ved værgemål efter værgemålslovens § 5 og § 7 er der således ikke længere behov for at lade værgemålet tinglyse i personbogen og på fast ejendom.

Værgemål efter værgemålslovens § 6 indebærer derimod, at den pågældende bliver umyndig og ikke selv kan forpligte sig ved retshandler eller råde over sin formue, medmindre andet er bestemt. En forudsætning for, at aftaler, som den umyndige har indgået på egen hånd, kan blive ugyldige, er imidlertid, at enhver har adgang til at gøre sig bekendt med, at der foreligger et værgemål med fratagelse af den retlige handleevne, og det er derfor nødvendigt fortsat at tinglyse sådanne værgemål i personbogen og på fast ejendom, som den umyndige ejer.

Det fremgår af værgemålslovens § 6, stk. 3, at afgørelser om fratagelse af den retlige handleevne skal tinglyses, og reglerne i tinglysningslovens § 13, stk. 2 og 3, og § 48 foreslås formuleret i overensstemmelse hermed.

Også foreløbige afgørelser om værgemål, jf. værgemålslovsforslagets § 21, skal tinglyses, hvis værgemålet indebærer fratagelse af handleevnen. Sådanne afgørelser træffes af retten ved kendelse, og tinglysningslovens § 48 foreslås derfor i forhold til lovudkastet i værgemålsbetænkningen om ændring af tinglysningsloven (betænkningens side 38-39 og side 404) ændret, således at ikke blot domme, men alle afgørelser om værgemål med fratagelse af den retlige handleevne skal tinglyses. Bestemmelsen i § 48, stk. 2, i lovudkastet i betænkningen er ikke medtaget i lovforslaget. Bestemmelsen må anses for overflødig, når det er Justitsministeriets hensigt i de administrative regler, der skal udstedes i medfør af værgemålsloven, at fastsætte regler om pligten til at søge for tinglysning af værgemål efter § 6 og om aflysning ved ophævelse.

Forslaget til ny affattelse af tinglysningslovens § 13, stk. 3, indebærer, at det som hidtil på faste ejen-